

Захист прав людини

Одним із механізмів забезпечення прав людини вважається Європейський суд з прав людини. Досі багато хто вважає, що він є четвертою інстанцією, яка може переглянути вирок суду найвищої інстанції конкретної держави. Насправді ж, Європейський суд має субсидіарний (додатковий) характер. Мається на увазі, що з одного боку існує автономія держави, і коли в межах цієї автономії особа не знаходить максимальне відшкодування порушеного права чи його відновлення, то у цій ситуації в особи виникає право на звернення до Європейського суду з прав людини. Однак, останній не переглядає рішень національних судів; ця міжнародна судова установа може оцінювати, наскільки національна процедура відповідає зобов'язанням держави за Декларацією, тобто в разі звернення проводиться виняткова перевірка щодо того, чи дотримувалась держава-відповідач своїх зобов'язань за Декларацією при забезпеченні певного права людини-позивача.

Права людини та Україна

Спираючись на міжнародно-правові стандарти, проголошені в Декларації, у 1996 році Верховна Рада України прийняла Конституцію України. В ній зазначено, що утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави. Конституція України — основний Закон нашої держави — увібрала фундаментальні положення Декларації, зокрема, щодо верховенства прав людини, рівності і непорушності її прав, права людини на свободу і особисту недоторканість, на достатній рівень життя тощо. За оцінкою експертів, положення Конституції України повною мірою відповідають Загальній декларації прав людини.

Водночас, на думку провідних міжнародних правозахисних інституцій, українське суспільство є поки що далеким від реального втілення високих ідеалів Декларації. Велика кількість наших громадян до цього часу не забезпечена мінімальними правами, передбаченими цим Документом. Адже кожна людина має право на життя, особисту недоторканність, рівність перед законом, право на працю та справедливу винагороду за неї, яка забезпечувала б гідні людини та її сім'ї умови існування, захист від безробіття, задовільний життєвий рівень, невтручання в особисте та сімейне життя, недоторканність житла, свободу думки, совісті і релігії, справедливий і неупереджений суд.